II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/807

ze dne 13. března 2019,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ([1]), a zejména na čl. 26 odst. 2 čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V zájmu řešení problému nepřímé změny ve využívání půdy ukládá směrnice (EU) 2018/2001 Komisi povinnost přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví kritéria pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Uvedená ustanovení by měla doprovázet zprávu o stavu rozšíření celosvětové produkce relevantních surovin (dále jen „zpráva o rozšíření surovin“), předloženou Evropskému parlamentu a Radě k tomuto dni.

(2) K nepřímé změně ve využívání půdy může docházet, když se půda dříve určená k produkci potravin nebo krmiv přemění pro účely výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. V takovém případě je nadále třeba uspokojit poptávku po potravinách a krmivech, což může vést k rozšíření zemědělské půdy do oblastí s velkou zásobou uhlíku, jako jsou lesy, mokřady a rašeliniště, což zapříčiní další emise skleníkových plynů.

(3) Kritéria udržitelnosti a kritéria pro úsporu emisí skleníkových plynů stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([2]) a ve směrnici (EU) 2018/2001 emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy nezohledňují.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ([3]) nejenže uznala existenci emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy, ale navzdory nejistotě při jejich výpočtu rovněž uznala, že množství emisí skleníkových plynů spojených s nepřímou změnou ve využívání půdy může zčásti nebo zcela negovat úspory emisí skleníkových plynů z jednotlivých druhů biopaliv, definovaných v uvedené směrnici, a biokapalin. Proto směrnice zavedla celkový limit pro množství těchto paliv vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na

([1]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.
([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 1).

škrob, cukernatých plodin a olejnin pěstovaných na zemědělské půdě jako hlavní plodina především k energetickým účelům, jež lze započítat do cílů stanovených ve směrnici 2009/28/ES. Tento limit představuje nejvýše 7 % podíl těchto paliv na konečné spotřebě energie v železniční a silniční dopravě v jednotlivých členských státech.

(5) Směrnice (EU) 2018/2001 ponechává omezení spotřeby biopaliv a paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin v dopravě a zpřísňuje jej zavedením zvláštních vnitrostátních limitů pro celkový příspěvek těchto paliv k dosažení unijního cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030. Tyto limity jsou určeny vnitrostátním podílem těchto paliv na konečné spotřebě energie v železniční a silniční dopravě v jednotlivých členských státech v roce 2020, přičemž mohou být zvýšeny o jeden procentní bod, ovšem nejvýše na 7 %.

(6) Směrnice (EU) 2018/2001 rovněž požaduje zvláštní limit pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z potravinářských a krmných plodin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce surovin na půdu s velkou zásobou uhlíku, který představuje úroveň jejich spotřeby v jednotlivých členských státech v roce 2019. Počínaje od 31. prosince 2023 nejpozději do roku 2030 by jejích podíl měl postupně klesnout na 0 %.

(7) Všeobecně se sice uznává, že jsou s nepřímou změnou ve využívání půdy související s využíváním potravinářských a krmných plodin k výrobě paliv spojena rizika, ovšem z vědecké literatury vyplývá, že úroveň emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy závisí na mnoha faktorech, včetně druhu suroviny použité pro výrobu paliva z obnovitelných zdrojů, úrovně dodatečné poptávky po surovině, která je vyvolána používáním biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jakož i míry, do jaké je půda s velkou zásobou uhlíku po celém světě chráněna.

(8) Vědecká literatura rovněž ukazuje, že dopad nepřímé změny ve využívání půdy na potenciál biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy dosáhnout úspor emisí skleníkových plynů je obzvláště výrazný u olejnin. S palivy z obnovitelných zdrojů vyráběnými z těchto surovin se proto obecně spojuje vyšší riziko nepřímé změny ve využívání půdy. To se odráží v příloze VIII části A směrnice 2009/28/ES i směrnice (EU) 2018/2001. Zpráva o rozšíření surovin, která vychází z nejnovějších nejlepších dostupných vědeckých údajů o celosvětovém rozšíření oblasti produkce potravinářských a krmných plodin na půdu s velkou zásobou uhlíku, potvrzuje, že tyto plodiny rovněž odpovídají za převážnou většinu zjištěného celosvětového rozšíření oblasti produkce potravinářských a krmných plodin na půdu s velkou zásobou uhlíku.

(9) Zpráva o rozšíření surovin také zdůrazňuje, že dopad rozšíření oblasti produkce olejnin na půdu s velkou zásobou uhlíku na potenciál biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy dosáhnout úspor emisí skleníkových plynů závisí na několika faktorech. Z nich hrají zásadní úlohu při určování významu takového rozšíření pro účely směrnice (EU) 2018/2001 faktory jako absolutní a relativní plocha rozšířené půdy od určitého referenčního roku ve srovnání s celkovou oblastí produkce příslušné plodiny, podíl rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku, jakož i druh oblasti s velkou zásobou uhlíku. Tyto faktory, jakož i zvláštní faktory produktivity pro každou skupinu plodin, by proto měly být vzaty v úvahu při stanovování kritérií pro určování biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce surovin na půdu s velkou zásobou uhlíku.

(10) S ohledem na veškeré zmíněné skutečnosti, jakož i na všechny příslušné vědecké informace a studie, rozdíly mezi různými surovinami, globální povahu různých komoditních trhů a způsob jejich fungování, související rizika nezamýšleného nebo kontraproduktivního efektu odklonu nebo výchylky, relativní dostupnost úplných údajů a jejich pravidelný a častý přezkum a příslušné mezinárodní závazky Evropské unie, je v této fázi regulačního procesu za nejvhodnější, nejobjektivnější a nejvíce nestranný považován přístup založený na celkové celosvětové pozici, pokud jde o jednotlivé suroviny, a nikoli přístup, který by rozlišoval mezi jednotlivými zeměmi. Jedná se o nejlepší možný regulační přístup, který zohledňuje vzájemně si konkurující, avšak doplňkové cíle, které sleduje toto nařízení. Tento přístup je dále vyvážen možností certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy.

(11) V čl. 26 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001 se členským státům ukládá povinnost uplatňovat kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku. Měly by tak činit na základě informací

uvedených v příloze, která bude zrevidována v souladu s tímto nařízením. Komise by zprávu o rozšíření surovin měla pravidelně přezkoumávat, aby byly zohledněny vyvíjející se okolnosti a nejnovější dostupné vědecké důkazy. Příloha by případně měla být pozměněna.

(12) Za určitých okolností lze dopadu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy obecně považovaných za paliva s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy na tuto změnu zabránit a pěstování příslušných surovin může být pro dané oblasti produkce dokonce přínosné. Pro takové případy je třeba stanovit kritéria, která umožní identifikaci a certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Na certifikovaná biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy by se neměly vztahovat limity a postupné snižování stanovené pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, a to za předpokladu, že splňují příslušná kritéria udržitelnosti a kritéria pro úsporu emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.

(13) Biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy by se měla považovat za paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy pouze v případě, že jsou suroviny použité pro jejich výrobu pěstovány v důsledku řádně ověřitelných opatření ke zvýšení produktivity nad rámec nárůstu, kterého by bylo dosaženo v běžné praxi. Kromě toho by tato opatření měla zajistit udržitelnost surovin s ohledem na všechny požadavky týkající se cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie stanovených ve směrnici 2009/28/ES nebo ve směrnici (EU) 2018/2001.

(14) Další zárukou pozitivních účinků certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy by mělo být to, že se dodatečné suroviny, jež mají být použity na výrobu paliv s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, zohlední jen v případě, že jsou výsledkem omezené kategorie opatření. Konkrétně je třeba zvážit pouze ta opatření, která jsou finančně atraktivní, neboť umožňují získat finanční prémii plynoucí z této certifikace, obdobně jako kritéria finanční adicionality uplatňovaná v rámci mechanismu čistého rozvoje stanoveného v Kjótském protokolu.

(15) Kromě toho je vhodné neuplatňovat kritérium finanční adicionality na dodatečné suroviny vypěstované na opuštěné či závažným způsobem znehodnocené půdě nebo nezávislými drobnými zemědělci. To by totiž s ohledem na významný potenciál pro zlepšení produktivity a na překážky ve financování potřebných investic představovalo nepřiměřenou administrativní zátěž. Opatření přijatá na nevyužité nebo závažným způsobem znehodnocené půdě a opatření přijatá nezávislými drobnými zemědělci by proto měla být vyňata z povinnosti prokázat dodržování kritérií finanční adicionality, aniž by byl dotčen požadavek na výrobu dodatečných surovin a dodržování kritérií udržitelnosti. Na základě statistik provedených v rámci několika analýz, včetně přehledu údajů o drobných zemědělcích Organizace OSN pro výživu a zemědělství, by zemědělské podniky o rozloze menší než 2 hektary měly být v této souvislosti považovány za malé.

(16) Zohledněna by měla být jen skutečná zvýšení produktivity stávajících nebo nových projektů vyplývající z opatření, jejichž cílem je dosáhnout dodatečných výnosů. Doba certifikace by proto měla být omezena na přiměřené období a rozsah umožňující plnou amortizaci příslušných investic a existenci spolehlivých postupů pro monitorování účinnosti certifikace.

(17) Aby byl zajištěn hladký proces certifikace biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, měly by mít hospodářské subjekty k dispozici spolehlivá pravidla pro certifikaci. Tato pravidla by měla zohledňovat úlohu dobrovolných vnitrostátních nebo mezinárodních režimů v souladu s přepracovaným zněním článku 30 směrnice (EU) 2018/2001, které v porovnání s odpovídajícími ustanoveními směrnice 2009/28/ES posílilo spolehlivost ověřování, jež mají být hospodářskými subjekty prováděna. Kromě vnitrostátních režimů uznaných Komisí v souladu s čl. 30 odst. 6 směrnice (EU) 2018/2001 mohou nepovinné režimy certifikovat biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy stejně jako pro účely ověření souladu s kritérii pro udržitelnost stanovenými v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.

(18) S cílem zajistit transparentnost, přesnost a spolehlivost informací poskytnutých hospodářskými subjekty a jejich zabezpečení proti podvodu by měla být zavedena jednotná pravidla certifikace biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, která by zajistila přiměřenou úroveň nezávislého auditu žádostí, která hospodářské subjekty předkládají. Tato pravidla, včetně pravidel týkajících se hromadné certifikace, mohou být dále upřesněna a harmonizována na základě přijetí prováděcích aktů v souladu s čl. 30 odst. 8 směrnice (EU) 2018/2001,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví kritéria pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „olejninami“ potravinářské a krmné plodiny jako řepka, palma, sója a slunečnice, které nejsou plodinami bohatými na škrob nebo cukernatými plodinami a jež jsou běžně používány jako suroviny pro výrobu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy;

2) „nevyužitou půdou“ oblasti, které nejméně pět po sobě následujících let před zahájením pěstování suroviny používané k výrobě biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy nebyly využívány k pěstování potravinářských a krmných plodin, jiných energetických plodin ani jakéhokoli významného objemu píce pro pasoucí se zvířata;

3) „opuštěnou půdou“ nevyužitá půda, která byla v minulosti využívána k pěstování potravinářských a krmných plodin, ale na níž bylo pěstování těchto plodin kvůli biofyzikálním nebo sociálně-ekonomickým omezením ukončeno;

4) „závažným způsobem znehodnocenou půdou“ půda ve smyslu přílohy V části C bodu 9 směrnice (EU) 2018/2001;

5) „opatřením týkajícím se adicionality“ jakékoli zdokonalení zemědělských postupů vedoucí udržitelným způsobem ke zvýšení výnosů potravinářských a krmných plodin na půdě, která se již k pěstování potravinářských a krmných plodin využívá; a veškerá opatření, která umožňují pěstování potravinářských a krmných plodin na nevyužité půdě, včetně půdy opuštěné, za účelem výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy;

6) „dodatečnou surovinou“ dodatečné množství potravinářské a krmné plodiny ve srovnání s dynamickým výnosovým základem, které bylo vypěstováno v jasně vymezené oblasti a které je přímým důsledkem uplatnění opatření týkajícího se adicionality;

7) „dynamickým výnosovým základem“ průměrný výnos z vymezené oblasti, pro kterou bylo přijato opatření týkající se adicionality, vypočtený za období tří let bezprostředně předcházející roku, v němž se toto opatření použije, a to s ohledem na průměrný nárůst výnosů zaznamenaný u této suroviny během předchozího desetiletí a v případě trvalých plodin na výnosové křivky za celé jejich období životnosti, s výjimkou výkyvů ve výnosech.

8) „půdou s velkou zásobou uhlíku“ mokřady, včetně rašelinišť, a souvisle zalesněné oblasti ve smyslu čl. 29 odst. 4 písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2018/2001;

9) „drobnými zemědělci“ zemědělci provádějící nezávislou zemědělskou činnost v zemědělském podniku o zemědělské ploše menší než 2 hektary, kteří jsou držiteli vlastnických, držebních nebo jiných rovnocenných práv umožňujících hospodaření na této ploše a kteří nejsou zaměstnanci společnosti, s výjimkou družstva, jehož jsou členy společně s dalšími drobnými zemědělci, pokud toto družstvo není ovládáno třetí stranou;

10) „trvalými kulturami“ kultury jiné než trvalé travní porosty a stálé pastviny, které nejsou pěstované systémem střídání plodin, jsou na dané půdě pěstovány nejméně pět let a poskytují opakované sklizně.

Článek 3

Kritéria pro stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku

Pro účely stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, se použijí tato kumulativní kritéria:

a) průměrné roční rozšíření oblasti celosvětové produkce dané suroviny od roku 2008 přesahuje 1 % a dotýká se více než 100 000 hektarů;

b) podíl tohoto rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku je větší než 10 % podle tohoto vzorce:

$$x_{hcs} = \frac{x_f + 2{,}6x_p}{PF}$$

kde

x_{hcs} = podíl rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku;

x_f = podíl rozšíření na půdu uvedenou v čl. 29 odst. 4 písm. b) a c) směrnice (EU) 2018/2001;

x_p = podíl rozšíření na půdu uvedenou v čl. 29 odst. 4 písm. a) směrnice (EU) 2018/2001 včetně rašelinišť;

PF = faktor produktivity.

PF se rovná 1,7 pro kukuřici, 2,5 pro palmový olej, 3,2 pro řepu cukrovku, 2,2 pro cukrovou třtinu a 1 pro všechny ostatní plodiny.

Uplatnění kritérií uvedených výše v bodech a) a b) se zakládá na informacích obsažených v příloze zrevidované v souladu s článkem 7.

Článek 4

Obecná kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

1. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy mohou být certifikována jako paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, jsou-li splněna všechna tato kritéria:

a) biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy splňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001;

b) biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy byla vyrobena z dodatečné suroviny získané pomocí opatření týkajících se adicionality, která splňují zvláštní kritéria stanovená v článku 5;

c) příslušné hospodářské subjekty odpovídajícím způsobem shromažďují a důkladně dokumentují důkazy potřebné k určení dodatečné suroviny a doložení žádostí týkajících se produkce dodatečné suroviny.

2. Důkazy uvedené v odst. 1 písm. c) obsahují alespoň informace o opatřeních týkajících se adicionality zaměřených na produkci dodatečné suroviny, o vymezených oblastech, v nichž tato opatření byla uplatněna, a o průměrných výnosech dosažených na půdě, kde tato opatření byla přijata, v tříletém období bezprostředně předcházejícím roku, kdy bylo opatření týkající se adicionality uplatněno.

Článek 5

Opatření týkající se adicionality

1. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy mohou být certifikována jako paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy pouze v případě, že:

a) opatření týkající se adicionality zaměřená na produkci dodatečné suroviny splňují alespoň jednu z těchto podmínek:

   i) stanou se finančně atraktivními nebo nic nebrání jejich provádění jen proto, že biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z dodatečné suroviny lze započítat do cílů pro energii z obnovitelných zdrojů podle směrnice 2009/28/ES nebo směrnice (EU) 2018/2001;

   ii) umožňují pěstování potravinářských a krmných plodin na opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě;

   iii) jsou uplatňována drobnými zemědělci;

b) opatření týkající se adicionality nejsou přijata dříve než deset let před certifikací biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy jako paliv s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Článek 6

Požadavky na audity a ověřování v souvislosti s certifikací biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

1. Pro účely certifikace biopaliv, biokapaliny a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy hospodářské subjekty:

a) předloží spolehlivé informace na podporu svých žádostí a zajistí, aby byly náležitě splněny všechny požadavky stanovené v článcích 4 a 5;

b) zajistí přiměřenou úroveň nezávislého auditu předložených informací a odpovídající míru transparentnosti s ohledem na potřebu veřejné kontroly přístupu k auditu a

c) poskytnou důkazy o provádění auditů.

2. Auditem se ověřuje, zda jsou informace předložené hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu.

3. K prokázání, že má být určitá dodávka považována za biopalivo, biokapalinu nebo palivo z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, hospodářské subjekty použijí systém hmotnostní bilance stanovený v čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001. K prokázání souladu s kritérii stanovenými v článcích 4 až 6 lze podle článku 30 směrnice (EU) 2018/2001 využít nepovinné režimy.

Článek 7

Monitorování a přezkum

Komise do 30. června 2021 přezkoumá všechny příslušné aspekty zprávy o rozšíření surovin, zejména údaje o jejich rozšíření, jakož i důkazy o faktorech, které odůvodňují ustanovení čl. 5 odst. 1 týkající se drobných zemědělců, a případně toto nařízení pozmění. Revidovaná zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě a stane se základem pro uplatňování kritérií uvedených v článku 3.

Komise údaje obsažené ve zprávě následně přezkoumá s ohledem na vyvíjející se okolnosti a nejnovější dostupné vědecké důkazy.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. března 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

	Průměrné roční rozšíření oblasti produkce od roku 2008 (kha)	Průměrné roční rozšíření oblasti produkce od roku 2008 (%)	Podíl rozšíření na půdu podle čl. 29 odst. 4 písm. b) a c) směrnice (EU) 2018/2001	Podíl rozšíření na půdu podle čl. 29 odst. 4 písm. a) směrnice (EU) 2018/2001
Obiloviny				
Pšenice	– 263,4	– 0,1 %	1 %	—
Kukuřice	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Cukernaté plodiny				
Cukrová třtina	299,8	1,2 %	5 %	—
Řepa cukrová	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Olejniny				
Řepka olejka	301,9	1,0 %	1 %	—
Palmový olej	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Sójové boby	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Slunečnice	127,3	0,5 %	1 %	—